

3.3 SUBTEMA CELEBREM?

A. TEMA

El missatge de Jesús és molt important per a la nostra vida. Ens parla d'una vida nova basada en l'amor, el perdó, el servei... Però el més important de tot és que Jesús, aquell que va morir a la creu, *Déu l'ha ressuscitat; tots nosaltres en som testimonis (Ac 2,32)*.

La seva tomba ha estat trobada buida, No és aquí: ha ressuscitat (Lc 24,6), *s'ha aparegut als seus deixebles, Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!* (Lc 24,34). Aquesta és la nostra fe perquè aquesta és la fe de l'Església.

Ha passat quelcom extraordinari! Per primera vegada la mort no té la darrera paraula, sinó que aquesta paraula és la Vida per sempre: Jesús ha ressuscitat. És la seva Pasqua, el seu pas de mort a vida.

Llavors comprenen que tota la vida de Jesús ja havia estat aquesta vida nova de la resurrecció i que Ell vivia una vida amb un sentit nou: Jesús és el Fill de Déu!

I comprenen, també, que l'Esperit que Déu ens ha donat fa que aquell que ho rep pugui viure ja ara aquesta vida nova, ressuscitada. La vida pren un nou sentit; ara ja sabem quin és el nostre

destí i ja comprenem com hem de viure la vida. Per això Jesús ens és model. Però al mateix temps ens dóna aquesta vida nova, aquest Esperit Sant, sense el qual nosaltres no podríem pas viure la vida de Jesús i estimar com Ell ho va fer. Ser cristià no és només saber coses sobre Jesús, sinó que és obrir-nos a Déu que vol omplir la nostra vida i empènyer-nos a ser com Jesús. Això és el que fan els sagraments.

B. TEXT BÍBLIC

EVANGELI DE JESUCRIST SEGONS SANT LLUC 24, 13-35

"Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, que es trobava a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells de tot el que havia passat. Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Jesús els preguntà:

-De què parleu entre vosaltres tot caminant?

Ells es van aturar amb un posat de decepció, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

-¿Tu ets l'únic foraster dels que hi havia a Jerusalem que no saps el que hi ha passat aquests dies?

Els preguntà:

-Què hi ha passat?

Li contestaren:

-El cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble: els nostres grans sacerdots i els altres dirigents el van entregar perquè el condemnessin a mort, i el van crucificar. Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel. Però ara ja som al tercer dia des que han passat aquestes coses! És cert que algunes dones del nostre grup ens han esperat: han anat de bon matí al sepulcre, no hi han trobat el seu cos i han tornat dient que fins havien tingut una visió d'àngels, els quals asseguraven que ell viu. Alguns dels qui són amb nosaltres han anat també al sepulcre i ho han trobat tot tal com les dones havien dit, però a ell no l'han vist pas.

Aleshores Jesús els digué:

-Feixucs d'enteniment i de cor per a creure tot el que havien anunciat els profetes! ¿No calia que el Messies patís tot això abans d'entrar a la seva glòria?

Llavors, començant pels llibres de

Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell.

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells van insistir amb força dient-li:

-Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

El va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. Llavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. I es van dir l'un a l'altre:

-¿No és veritat que el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?

Llavors mateix es van aixecar de taula i se'n tornaren a Jerusalem. Allí van trobar units els Onze i els qui eren amb ells, que els van dir:

-Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó!

També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa".

C. TEXT COMPLEMENTARI

Celebrem els cristians? O més aviat vivim de rutina? Som conscients que la font de la nostra vida és la fe, que brolla del Crist que és l'Amor, que és la Vida. Aquesta fe l'hem de celebrar no només portes endins, sinó com el rierol, de portes enfora, contagiar-la, donar-la sense mesura, regalar-la a tots aquells que tenim al voltant. La fe celebrada sempre és contagiada!

EL PETIT RIEROL

Hi havia una vegada un petit rierol que travessava un típic poble de muntanya. Vivia alegre i feliç, però hi havia una cosa que el preocupava, ell sabia que tota la seva riquesa, tota la seva vida era la seva aigua.

Però, precisament aquesta aigua que era tota la seva vida, se li escapava contínuament. Què passaria si algun moment no li arribava aigua nova? Però heus ací que un dia, va descobrir que l'aigua li venia del desglaç de les neus perpètuas d'una muntanya molt alta que ell no havia vist mai. Quanta més calor, més desglaç i més aigua nova. No tenia cap perill de quedar-se sense aigua, perquè estava connectat a les neus perpètuas.

El petit rierol es va posar molt con-

tent i va pensar que una cosa així calia celebrar-la i un bon dia, va convocar els arbres que creixien al seu costat, les hortalisses de la riba, els peixos, ocells i la gent del poble i va preparar una gran festa. I el rierol va aprofitar aquella ocasió per dir: "Avui em comprometo davant tots vosaltres a donar-vos sempre tota la meua aigua. Sóc un riu afortunat, no he de patir per l'aigua.

Jo, avui em sento com aquest rierol petit. Em sento connectada a la vida, la teva VIDA. No tinc por de sentir que em falta l'aigua, sentir que en algun moment no m'arribi l'aigua nova. Estic tan certa que em vas acompanyant...

Que també nosaltres, com el petit rierol sapiguem que estem connectats a la font de la VIDA.

Perquè hem de tenir por?

D. TEXT DEL MAGISTERI DE L'ESGLÉSIA

UNA FE VISCUDA EN COMUNITAT

1. LA COMUNITAT ÉS NECESSÀRIA PER VIURE LA FE

"Les nostres parròquies i altres agrupacions semblants solen situar-se sovint en l'espai que va de la col·lectivitat a la comunitat. Tenen, en graus molt diferents segons els ca-

sos, trets que els apropen als dos pols descrits. En la nostra vocació a formar comunitat, qualsevol esforç per cultivar els caràcters comunitaris va ben encaminat. Les nostres agrupacions eclesials estan cridades a ser una realitat, ja que són el projecte salvador del Senyor. És doncs necessari mantenir decididament aquest esforç.

No es tracta, tanmateix, simplement d'una necessitat teològica, sinó també sociològica: per viure amb integritat la vida cristiana i mantenir fins i tot la fe catòlica avui, en temps d'intempèrie, és cada vegada més necessari pertànyer efectivament a la comunitat. Parlant de la Parròquia la Conferència Episcopal Italiana deia recentment que en un context social que afavoreix la dispersió i la sequedat de les relacions, és vocació de les parròquies *"practicar l'acolliment sense exclusions, viure relacions de proximitat, cultivar vincles concrets de coneixement i estimació, celebrar l'Eucaristia i fer-se càrrec dels habitants del lloc, sentint-s'hi enviats"*.

Un creient amb escàs o nul recolzament de la comunitat eclesial viurà com a molt, una vida eclesial esmorçada, si és que no té comptats els dies de fe. Necessita un clima familiar i càlid que li resulti alternatiu res-

pecte a molts ambients freds, durs i competitius de la societat. Necessita alimentar el seu sentit de pertinença a la comunitat, quan tants factors l'indueixen a la desafecció i a la distància. Potser una de les causes que més influeixen en el refredament religiós de molts sigui la manca de llaços estrets i rics en la seva comunitat. Ser acollits correctament i educadament no els és suficient. Els qui ens reunim a l'Eucaristia no hi estem per ser simplement cocitadans, sinó per i per a ser germans.

2. A IMATGE I SEMBLANÇA DE LES COMUNITATS DEL NT

59. Tota comunitat cristiana té ben reflectit el seu "codi genètic" al NT, sobretot al llibre dels Fets dels Apòstols. Aquests són els trets més marcats de les primeres comunitats. Tenen viva consciència que l'Esperit hi és present. Es reuneixen per escoltar i celebrar la Paraula. L'Eucaristia i la pregària comuna entren com a peça ineludible en el programa de la seva vida. Mostren un viu sentit de fraternitat en virtut de la qual practiquen una generosa comunió dels seus béns. Es dediquen activament a la mútua edificació. Entre els seus membres estan abolides les barreres socials i cul-

turals. Estan igualment excloses les relacions de domini i de violència. Se senten diferents de la resta de la societat, tot i que pertanyen a ella i la serveixen. Tanmateix prenen una actitud de resistència quan així ho demana la fidelitat a l'Evangelí. La seva presència causa sorpresa, admiració i agressivitat. No són comunitats sense pecat: hi subsisteixen l'ambició, els protagonismes, les rivalitats, les relliscades sexuals. Però hi ha en ells una força que els porta a mantenir la seva identitat, a viure com a comunitat alternativa i a oferir el seu testimoni a la societat.

3. COMUNITATS I COMUNITAT

60. A través dels segles, els creients hem intentat encarnar de mil maneres diferents l'ideal comunitari presentat al Nou Testament. Avui toca arrelar les comunitats cristianes en un món diferent amb la fidelitat als orígens i amb creativitat per adaptar-nos als nous temps. La renovació de les comunitats comporta transformació i fins i tot conversió.

En tota comunitat hauran de tenir especial relleu la consciència viva de la presència de Jesús en la Paraula, en l'Eucaristia, en els pobres, en la mateixa comunitat i en el sacerdot que hi fa present Crist Pastor. La pregària, la ce-

lebració dels sacraments, la comunicació de béns i serveis, la reconciliació, la missió evangelitzadora compartida i l'amor servicial i crític a la societat no són, en absolut, opcionals”.

(Carta Pastoral dels Bisbes del País Basc: “Renovar la fe de les nostres comunitats”).

E. UN DIBUIX O VINYETA

Un Dios llamado Abbà. J.L. Cortés. Ed. PPC.

El Señor de los Amigos. J.L. Cortés. Portada Ed. PPC.

F. UNA CANÇÓ

TÍTOL: QUEDA'T AMB NOSALTRES.

CD: CANTA LA TEVA FE.

AUTOR: JOAN ÀGUILA

QUEDA'T AMB NOSALTRES

Pels camins d'aquesta vida,
sense veure-ho del tot clar,
amb el pas feixuc i força capficats.
Has sortit al nostre encontre,
t'has posat a caminar

i per la nostra conversa has preguntat.

*Ens expliques l'Escriptura
com ningú no ho ha fet mai
i et reveles en el gest de partir el pa...*

QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUE EL DIA JA COMENÇA A DECLINAR
QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUI CAMINA AMB TU, JESÚS,
MAI NO ES PERDRÀ

Quan arriba l'hora baixa
tu fas com el que se'n va,
però nosaltres t'insistim entusiasmats.
Has entrat a casa nostra,

t'has deixat acomodar
i et mirem als ulls amb el cor abrusat
Aixequem-nos de la taula,
anem a trobar els germans:
"Realment és Ell, Déu l'ha ressuscitat!"

Aplegats en el seu Nom
tornarem a caminar
fins que torni ple de glòria i majestat!.

TÍTOL: LA TAULA PARADA

GRUP: KAIROI. CD:GERMANS

LES FORCES ES REFAN ENTORN LA TAULA.
ES PODEN REFER SILENCIS SENSE SENTIT.
ES POT RETROBAR LA PARAULA.
ENTORN LA TAULA, ENTORN EL PA,
ENTORN EL CRIST.

Calen taules i plats sense horaris,
taules amples, seients abundants.
Calen plats de senzilla confiança,
plats de fang del qual tots estem fets.
Que la taula ens aplegui a tothora,
deixem fora els neguits, fem un lloc
a la joia de viure la festa,
que ha de créixer com el pa dins el forn.

Hem d'asseure'ns a taula sense pressa
per gaudir del mirar del germà.
Que la taula tots ens assereni,
un descans per tornar a començar.

A la taula cerquem-hi la joia
i una esclatxa de temps cada jorn;
d'aquell temps gratuït que esperona
a portar encara als homes la pau.

LES FORCES ES REFAN.

G. UNA EXPERIÈNCIA A VIURE

- Tres propostes en la teva parròquia o església:

1. Participar en la preparació i celebració dels Baptismes de la vostra parròquia

durant un temps determinat, d'acord amb el mossèn que els celebra.

2. Animar, com a grup, en els cants, lectures i ofrenes de l'Eucaristia Dominical, d'acord amb el grup de litúrgia, si n'hi ha, i el mossèn.
3. Acompanyar al mossèn o visitador de malalts a portar la Comunió a alguna persona malalata.

Fer una avaluació amb el mossèn o animador del que s'ha viscut.

- Analitzar el ritual que té un concert de música. Hi ha coincidències amb el que es viu a l'Església?

H. REFERÈNCIA :LLIBRES, LINKS, BIBLIOGRAFIA, PÀGINES WEB...

<http://www.sacramentos.org/sacramentosespanolindex.htm>
<http://www.calbenido.org/pasquaavellanes/>
<http://personales.larural.es/moyasan/>

LLIBRES:

Els Sagraments de la vida. Leonardo Boff. Ed. Claret.
 Llibres de Joan Guiteras.
 Llibres de CPL.

UNA PEL·LÍCULA:

títol: "EL TERCER MILAGRO"

Director: Agnieszka Holla

Frank Moore, un desabut sacerdot Catòlic, conegut en el cercles eclesiàstics com una persona que desfà tots els arguments dels possibles miracles, és cridat d'urgència a una reunió amb el seu bisbe... Una estatua de marbre en un convent de Chicago, està plorant llàgrimes de sang i el sacerdot local està demanant que es canonitzi a Helen O'Regan, una dona profundament devota que visqué al convent fins el dia de la seva mort, i a qui la comunitat creu responsable de les "llàgrimes curatives".